

fig til Regelen i Udkastet, som Intet bestemmer, men blot siger, at det skal være Stempelpapir. Man kan jo da senere, om man vil, indbringe et Forslag om en Forandring af Taxten, og dette Forslag gaaer da sin egen Vej; men jeg har troet, at det kunde være noget mislykt, om man nu i denne Lov vilde bringe et saadant Forslag ind, som den vedkommende Minister har erklæret sig imod.

B. Christensen: I Anledning af den sidste Ottring, vi have hørt af den høitagtede Justitsminister, maa jeg dog bemærke, at det efter al Rimelighed, og man kan næsten sige med Visshed, er forudsat, at det har meget lang Udbygning med Revisionen af Stempelpapirlovgivningen, idet Finansministeren udtrykkeligt har erklæret, at han ikke hidtil har havt Tid til at gjøre den til Gjenstand for sin særlige Overveielse, endfærdig sin Bearbejdelse. Jeg tror derhos, at det staaer fast, at den økonomiske Betydning af den omhandlede Forholdsregel ingenlunde er saa stor, at det egentlig kan være en Gjenstand i og for sig, men alermindst en Gjenstand for en saa violent Indvending, om jeg saa maa sige, fra Finansministerens Side, da det er notorisk, taffet være Landets Udvikling, at netop Stempelpapirskatten i det Hele taget vorer; og er i stadig og glædelig Tiltag, saa at Afgangen i Indtægt, med Hensyn til den enkelte Post, neppe kan være betydelig. Forøvrigt maa jeg tilstaae, at jeg tror, at, naar den ærede Justitsminister angaaende dette enkelte Punct har confereret med sin Collega Finansministeren, og Finansministeren derved har yttret Betænkkelighed angaaende dette Punct, er det meget at beklage, at vi for det Første ikke have faaet Oplysning om, hvor stort et Beløb det er, hvorom her handles. Jeg er nemlig fra en tidligere Meddeeltighed i Behandlingen af denne Sag og navnlig af Stempelpapirafgiftens Beløb for dette Puncts Vedkommende temmelig overbevist om, at, skøndt min Gufommelse ikke er stærk nok til, at jeg tør her angive Tallet, at det er et saare ringe Beløb. Men i ethvert Tilfælde, naar en Betragtning som den, der hentes fra Finansministerens Modstand mod Loven, skal gjøres gjældende, er det vistnok ønskeligt

at vide fra den høitagtede Justitsministers Side, om en saadan Indvending virkelig skulde kunne bringe en Lov som den nærværende, der imøde-sees med saa alvorlig og velbegrunderet Forventning fra Folkets Side, til at standse for en saa absolut Ubetydelighed.

Ordføreren: Jeg vil blot med Hensyn til en Bemærkning fra den ærede sidste Taler anføre, at den Difference mellem Stempelpapirafgiften, som nu betales for Studsmaalshøger; og den, der vil komme til at betales, dersom Udvalgets Forslag gaaer igjennem, dog ingenlunde er saa ganske ubetydelig. Efter en Calculé, hvis Nøjagtighed jeg ikke ganske vil indestaae for, men som er fremkommen fra kyndige Folk, vil den beløbe sig til 4—6000 Rbd., som ikke forekommer mig at være ubetydeligt eller en Bagatel. Efter den Udtalelse af den ærede Justitsminister, at der kan ventes en Revision af Stempelpapirsanordningen, havde Udvalget først betænkt at ville tage Forslaget til § 28 under 140de Afstemningspost tilbage, men jeg tror derimod nu, at det er Udvalgets Mening at tage under nærmere Overveielse til 3die Behandling, hvorvidt det vilde vedblive sit Forslag eller ikke. Med Hensyn til Justitsministerens Bemærkning til § 63, maa jeg for mit Vedkommende ytre, at det var en Feil, naar jeg nævnte baade Maximum og Minimum; det skulde naturligvis kun være Maximum. Den af den høitærede Justitsminister til § 60 gjorte Bemærkning skal nærmere blive tagen under Overveielse, ligesom ogsaa hvad den høitærede Minister bemærkede med Hensyn til § 68. Forøvrigt skulde jeg ønske, at, forsaavidt noget af Udvalgets andre Medlemmer maatte have en anden Anskuelse med Hensyn til Forslaget under 140de Afstemningspost, det da maatte blive udtalt her.

Besæfely: Jeg vil blot tillade mig at udtale, at jeg i de Bemærkninger, jeg før til- lod mig at fremsætte, saavidt jeg veed, har sagt, at det ikke var med Hensyn til den meget ærede Justitsminister, at jeg udtalte mig, men med Hensyn til Ministeriets Stilling i sin Heelhed, og at det altsaa forsaavidt ikke er af nogen Betydning, om den Indsigelse, der stæer mod Lovforslaget, fremkommer fra den Minister, under hvem Lovforslaget forterer,